

Pelegrini pe un tărâm de vis

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Spune-mi, iubito, nu te doare toamna
Că parcă nu-i așa cum a mai fost,
Când ne știam conturul pe de rost
Și respiram fără a mai ține seama

De vreo prognoză meteo, de vreme,
Că trenul circulă cu-ntârzieri
Și într-o haltă stăm de-alaltăieri
Gândindu-ne că totuși e devreme

Să ne grăbim spre-o stație anume?...
Doi rătăciți pe un tărâm de vis
Care-au urcat în trenul interzis
Fugind de toamna rece și de lume.

- Un curcubeu de flori pe cerul gurii
Și-un zâmbet cald, atât de mult dorit,
Mi-e dor de tine ca de-un asfințit,
Când depășeam hotarele cenzurii

Pierduți sub blănuri moi, la gura sobei...
Mai pune-un vis pe jarul din cuvânt,
Așterne-o frunză verde pe pământ
Și poate-așa, trecuți prin focul probei,

Vom fi la fel sau mult mai tineri poate...
Mă doare toamna-n serile când noi,
Tragem pe geam perdelele de ploi
Și ținem întrebările-ncuiate.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif